

Remissvar på Ku2015/01941/DISK
avgivet av
Finlandssvenskarnas riksförbund i Sverige, FRIS
Bellmansgatan 15nb, 118 47 Stockholm

**Med anledning remissen om Promemorian Statligt stöd till det civila
samhället- en översyn av fyra bidragsförordningar samt stödet till Exit , Ds
2015:38, vill Finlandssvenskarnas riksförbund i Sverige, FRIS, anföra följande:**

Finlandssvenskarnas riksförbund i Sverige, FRIS, väljer att avge synpunkter främst om förslagen till förordning om statsbidrag till nationella minoriteter och förordningen om statsbidrag till organisationer bildade på etnisk grund. Vi tar även upp några märkligheter i hur olika organisationer definieras och vilka statsbidragsformer de därmed är berättigade till.

FRIS omfattar i huvudsak förslagen som förs fram gällande nationella minoriteter även om vissa saker blir märkbart vagt formulerade och skulle ha behov av att specificeras. Ur texten framgår t ex inte exakt hur Länsstyrelsens övergångsregler ska utformas då det tillkommer nya organisationer, annat än att ”..genom att Länsstyrelsen inte måste fördela det fasta bidraget med lika stora belopp”. Frågan är om inte den typen av generella direktiv kan vara grund för godtycke (9.2.1) Vidare framförs att ett förtydligande av begreppet ”organisationer av riksintresse” bör göras men någon antydning om hur ett sådant förtydligande kunde göras ges inte (9.2.3) . Också vissa av de nästan i förbigående framförda ”tekniska och språkliga förändringar”na förefaller väldigt generella: ”Således införs ett krav om att verksamheten bedrivs i Sverige” (9.2.3) är ett väldigt generellt krav och borde rimligtvis specificeras till att avse att den absoluta merparten av verksamheten eller något liknande bör bedrivas i Sverige, medan det i vår globaliserade och internationella värld givetvis är viktigt att kunna bedriva samarbete med motsvarande organisationer i andra länder och med minoriteter av samma slag och med samma språk mm också utanför landets gränser, utan att det därmed tolkas som inte berättigat till bidrag.

Gällande ”organisationer bildade på etnisk grund” med den tolkning detta ges, är förslaget att inkludera även mindre grupper välkommet. Förslaget att sänka ribban för möjligt understöd från ett tusen medlemmar till fem hundra (9.3.3) välkomnas därmed. De strukturella villkoren om ett syfte utan vinstintresse, jämställdhet, förbud mot diskriminering samt demokratiska ideal (9.3.4) välkomnas likaså. Däremot förefaller ”...utrymme för kompletterande eller andra fördelningsprinciper om myndigheten finner att det är lämpligast” som en synnerligen vag formulering som ger åtskilliga möjligheter till godtycke. (9.3.5). Rimligtvis bör i så fall ett krav införas på att sådana fördelningsprinciper redovisas åtminstone ett år innan medlen ska fördelas och aldrig någonsin först efter att ansökningarna inlämnats. Även här talas vagt om ”en del tekniska och språkliga förändringar” utan att dessa specificeras, vilket givetvis i bästa fall är otydligt men i värsta fall ger möjlighet till högst godtyckliga tolkningar.

Till slut mera principiella synpunkter på vilka organisationer som kan komma ifråga för bidrag av olika slag: Det är märkligt att finländare som kommit till Sverige (och deras ättlingar) betraktas som en nationell minoritet och därmed som svenskar, om de talar finska som sitt modersmål eller förstaspråk medan finländare som kommit till Sverige och deras ättlingar betraktas som en "etnisk" grupp med utländsk bakgrund, dvs som icke-svenskar, om de råkar ha svenska som modersmål, dvs de råkar tala Sveriges huvudspråk (enligt Språklagen) som sitt modersmål eller förstaspråk. Detta är givetvis en absurditet.

FRIS vill med ovannämnda både påpeka det absurda i att en dryg femtedel av finländarna i Sverige dvs de som har svenskspråkiga rötter i Finland, definieras som mer främmande i Sverige än de som har finska rötter i Finland och också påpeka att användningen av termen "etnisk" på det sätt förordningen gör, inte är förenlig med gängse definitioner . En snabb blick på olika vetenskapliga grundverk eller Nationalencyklopedin gör det alldeles klart att man likaväl kan kalla Sveriges fem nationella minoriteter för etniska grupper och likaså faktiskt gruppen som talar svenska som förstaspråk. Likaså blir därmed kravet på att etniska grupper fortsatt ska redovisa att de har "utländsk bakgrund" märkligt.

Detta remissvar har formulerats av FRIS' förbundsordförande, fil.dr, högskolelektor Barbro Allardt Ljunggren, i samråd med förbundets styrelse.

Enligt uppdrag

Stockholm den 30 september 2015

Pia Långström

Vik. verksamhetsledare

Finlandssvenskarnas riksförbund i Sverige, FRIS,
Bellmansgatan 15 nb
118 47 Stockholm